Ч. 73 Пятниця 31 марта (13 цьвітня) 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
за чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Соймъ краєвий.

На дневнім порядку вчерашного засіданя було справозданє адміністрацийної комісиї о внесеню п Бернадзіковского, в справі примусового обезпеченя від огню. Справа ся викликала широку дискусию, позаяк комісия сказала, що примус буде, а" люди будуть могли обезпечуватись в ріжних приватних товариствах, а не в краєвій інституциї, котра — розуміє ся — була би дешевшою. П. Крамарчик жадав проте украєвленя інституциї асекурацийної П. Бернадзіковский рівнож говорив против предложеня комісиї.

Против внесень комісиї промовляв відтак п. Стояловский два рази і п. Вахнянин. Пос. Стояловский ударив притім на консерватистів і закинув їм недбалість про інтереси селян, позаяк справа обезпечень залягає в соймі від яких 25 літ.

Посол Вахнянин пояснив історию проб, ухвалити закон о примусї асекурацийнім в парляменті, заявив ся за украєвленєм асекурацийних інституций, пояснив деякі сумніви, піднесені послами, почім вніс, щоби справозданє комісиї відослати назад до комісиї, позаяк комісия преюдикувала цілу справу. Межи п. Абрагамовичем а п. Стояловским прийшло до острої суперечки. П. Менціньский боронив крак. товариства обезпечень і Кола польского, а відтак полемізовав з Стояловским. П. Яворский відпер також заміти проти нечинности Кола в тій справі і навів конкретні факти на се з датами.

При голосованю принято майже одноголосно внесене п. Вахнянина, щобя цілу справу відослати до адміністрацийної комісиї з тим, щоби комісия здала справу ще в біжучій сесиї. По полагодженю дрібнійших справ, приступлено до вибору доповняючого до комісий податків заробкових і др. До комісиї краєвої загального податку заробкового вибраний др. Фэдак, заступниками: Іван Левіньский і др. Яр. Кулачковский. З міст вибрано: Цюхціньского і Зеленевского на членів, Рудницкого Йосифа заступником. З цілого сойму вибрані членами Чеч і Країньский, заступниками Шаер і Бруніцкий. До комісиї апеляцийної для мито-доходового податку вибрані з ріжних курий і сойму: Гупка, Сталницкий, Соловій, Шпес, Абрагамович, Адам Ґолуховский і Менціньский — членами; заступниками вибрані: Чайковский Влад., Сенковский, Торосевич Ник., Шварц Генрик, Ляріш, Недільский.

Відтак принято без дискусиї справозданє Виділу краєвого о практичній школі дорогових кондукторів за перший рік шкільний 1898/9 та кілька инших поменших справ. О годині 2-ій з полудня маршалок пожелав послам „веселих сьвят“ і відрочив сойм до дня 25 с. м.

Вісти політичні.

(З краєвих соймів. — Російско-болгарскі відносини. — Полудньово-африканьска війна).

Буковиньский сойм ухвалив на своїм сьогоднішнім засіданю, щоби для звеличеня сімдесятих роковин уродин Цісаря утворити чотири стипендиї по 600 Кор. річно призначені для молодих людий, приналежних до Буковини, а займаючих ся малярством, різьбою або музикою. Рівночасно попрошено о дозвіл, щоби фундация носила назву стипендий Цісаря Франц Йосифа для штуки і техніки. Відтак принято також одногосно внесене, що сойм признає в цілій основі надзвичайно богату проґраму розвинену президентом міністрів дром Кербером і висказує надію, що заходом правительства удасть ся остаточно привернути národний мир і зробити раду державну спосібною до парляментарної праці та довести важні для всіх народів монархії економічні задачі правительственної проґрами до здійстненя. — Ческий сойм радив в понеділок над внесенєм п. Кафтана о управильненє продажи ческого угля. Кафтан домагав ся, аби спинено систематичну углеву лихву і аби обмежено вивіз угля за границю. П. Штрахе промовляв против внесеня, в котрім добачує політичні тенденциї. П. Пахер висказав надію, що теперішна дискусия буде маніфестациєю сойму, зверненою против углевої лихви. Сторонництво бесідника, хоч не годить ся на зміст внесеня, буде голосувати за відісланєм его до окремої

46)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого виданя.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Барт'я дав знак головою своїм товаришам, поклав руку на плече Дарія і вийшов з ним на отверте місце, де від місяця було ясно. Коли вже були самі, взяв син Гістаспа свого приятеля за обі руки і сказав: Нинї вже третий раз діють ся річи на небі, котрі не віщують тобі нічого доброго. Твоя зла зьвізда підходить до твоєї благовістної так близько, що треба лиш трохи знати ся на зьвіздах, щоби тобі виворожити, що тобі грозить поважна небезпечність. Стережи ся Барт'я та їдь ще нинї до Єгипту; бо зьвізди кажуть менї, що тобі над Евфратом грозить вже в близькім часї згуба.

— Чи ти так кріпко віриш у ворожачу силу зьвізд на небі?

— Кріпко! Зьвізди ніколи не кажуть неправди!

— Коли так, то було би нерозумом втікати від того, що они заповідають.

— То правда, що чоловік не може уйти того, що єму суджено; але судьба подібна до того учителя, що учить нас бороти ся, а котрий найлїпше любить тих учеників, котрі найсьмілїйше і найзручнійше з ним борють ся. Їдь ще нинї до Єгипту, Барт'є!

— Не можу, бо я ще не попращав ся анї з матїрю, анї з Атосою.

— Передай їм поклін через післанця та перекажи до них через Крезуса, чому ти від'їзджаєш.

— Они уважали би мене за труслївого.

— Втїкати від чоловіка то сором, але вступати ся судьбі з дороги, то розумно.

— Ти сам собі перечиш, Даріє! А щож би сказав учитель борбництва, як би єго ученик втїкав?

— Він би тїшив ся з тої военної хитрости, з якою поодинокий чоловік уступає ся з дороги великій переважаючій силї.

— Котра би єго все-таки наконець зловила і знищила. — Та як же менї старати ся усунути ту небезпечність, котру, як ти сам кажеш, годї відвернути? Коли мене болить зуб, то я даю собі єго зараз вирвати, підчас коли жінки і трусливі люди мучать ся цїлими тижднями, щоби тоту болючу операцию дати собі зробити, о скілько можна, найпізнійше. Я виждаю небезпечности з кріпкою відвагою, і хотів би як найборше стрітити ся з нею, щоби тим скорше єї позбути ся!

— Ти не знаєш, яка она велика.

— Чи ти побоюєш ся о моє житє?

— То нї.

— То скажи менї, чого побоюєш ся?

— Той єгипетский ерей в Саісї, з котрим я дивив ся на зьвізди, уложив зі мною твій гороскоп [1]). Я ще не бачив чоловіка, котрий би так знав ся на зьвіздах, як він. Я научив ся неодного від него та не буду вже таїти ся перед тобою, що він мене вже тогди зробив уважним на небезпечність, яка повисла над тобою.

— І ти менї того не сказав?

— Та на щож мав я тебе перед часом пуджати? Тепер, коли судьба зближає ся, я тебе остерігаю.

— Я тобі за то дякую і буду осторожним. Давнїйше був би я не зважав на твою осторогу; але від коли я залюбив ся, то менї здає ся, як би я вже не міг так свобідно розпорядзкати моїм житєм як давнїйше.

— Я розумію то чувство....

— Ти мене розумієш? То Араспес добре пізнав ся на тобі? — Не перечиш того?

— Мрія без надії!

— А хибаж якась женщина не схотїла би віддати ся за тебе?

— Не схотїла би?

---

[1]) Гороскопом називав ся у стародавних Єгиптиян кождий ерей, що слїдив за ходом звізд, а відтак також і то місце в еклїптицї (в дорозї сонця по небі), котре як-раз тогди всходило, коли стала ся якась подія, або коли хтось народив ся. Уложити чийсь гороскоп, значило отже, вишукати то місце, котре як-раз тогди стало на еклїптицї, коли хтось уродив ся. Астрольоґи казали, що в тім місци знаходить ся ґеній народженя, бог, під котрого опікою живе той чоловік, що під ним уродив ся. З того гороскопу виводжено відтак дальшу ворожбу на цїле житє чоловіка.

комисиї, зложеної з 24 членів. П. Бжезновский жалував ся, що навіть в такій чисто економічній справі не може прийти до порозуміня. П. Штайн предложив протест кількох громад против визиску населеня при продажи угля. Бесідник сильно ударив на жидів і заявив ся за внесенем.

Болгарский міністер війни Паприков, котрий тепер пробуває в Петербурзї, говорив про відносини між Болгариєю і Росиєю з редактором „Одеского лістка“. Паприков заявив, що болгарскі официри будуть тепер одержувати своє висше образоване виключно в Росиї. Число болгарских офіцирів студиюючих в Росиї, виносить лише 25, але оно буде побільшене. „Московскія Ведомости“ доносять з Софії, що цілию подорожи міністра до Росиї, суть військові справи. Паприков перед своїм від'їздом з Софії мав кількагодинну розмову з князем Фердинандом. Один петербурґский дневник твердить, що прочі болгарскі міністри довідали ся про подорож свого товариша до Росиї доперва в 12 годин по его від'їздї. Після „Нового Времени“ Паприков мав так висказати ся про розширене торговельних зносин Росиї з Болгариєю: „Росия не може давати нам товар так дешево, як Австро-Угорщина. До того Австрия дає нам товар на кредит; російский товар є дорогий, російскі фабриканти не дають нам кредиту. При таких обставинах Болгария мусить купувати в Австро-Угорщинї“.

З полудневої Африки доносять о новій значній побідї Бурів над Анґлїйцями. Именно на полудне від Брандфорда під місцевостию Меркафонтен побив ґен. Девет дня 7 с. м. Анґлїйців. Анґлїйцї втратили 900 полонених вояків, 600 убитих і ранених і 12 возів з муницією. Рівночасно розпочали Бури на ново зачіпну війну в Натали та підступають під Ледісміт.

Новинки.

Львів дня 12-го цьвітня 1900.

— Оповіщенє. На підставі постанови II. загальних зборів „Краєвого Союза кредитового“ стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, з дня 20 н. ст. марта р. дирекция повідомляє отсим всїх Вп. членів стоваришеня, що 5% дивіденди з чистого зиску за рік адміністрацийний 1899 виплачує ся кождого дня в льокали „Краєвого Союза кредитового“ (Ринок ч. 10, I. поверх) межи годиною 12-ою а 1-ою по полудни крім недїль і руских сьвят. Розділене дивіденди наступає в той спосіб, що цїлу дивіденду отримають члени, котрих повний удїл через цїлий рік 1899 був в стоваришеню, 3/4 дивіденди ті члени, котрих повний удїл був зложений в першім чвертьроцї 1898 р. 2/4 дивіденди ті члени, котрих повний удїл був зложений в другім чвертроцї 1899 р., а 1/4 дивіденди ті члени, котрих повний удїл був зложений в третім чвертьроцї 1899 р. Від прочих удїлів не буде виплачувати ся ніякої дивіденди за рік 1899. Дивіденда виплачує ся за предложенєм книжки удїлової. Дивіденди не підняті до кінця року 1900 допишуть ся до удїлів дотичного члена (§. 26 статуту). — У Львові дня 5 н.ст. цьвітня 1900 р. *Дирекция.*

— Загадочне убийство. В домі ч. 10 при ул. Сакраменток у Львові убито онего над раном служницю Маґду Ілïек. В домі тім у урядника від зелїзницї Петра Гайнча і его жени Амалїї служила згадана служниця. Отже передвчера над раном около 4-ої години зачула пані Гайнчова, як скрипнули двері від кухнї до комнати а відтак добачила в перщій комнатї тїнь якогось чоловіка. Зразу гадала, що то служниця, але коли на еї питанє ніхто не відповідав, збудила чоловіка і засьвітила лямпу. Тимчасом той чоловік вийшов знов до кухнї, а звідси на ґанок і щез. Гайнч розглядаючись по кухни аж тогди побачив, що стало ся: 22-лїтна служниця Маґда лежала вже нежива з розбитою аж до мозку головою. Кров ще збігала і видко було, що нещасливу лише що недавно хтось убив. Тїло було накрите коцом, а на коцу лежала мала звичайна кухонна сокирка. Паньство Гайнчі наробили крику, скликали сусідів і дали зараз знати о цїлім случаю на полїцию. Слїдство показало, що убийник дістав ся до кухнї через сусїднї городи, що здесь двері від кухнї не були замкнені і що він убив дївчину в снї якимсь тупим знарядом, але мабуть не згаданою сокиркою, бо на ній не було слїдів крови, хиба що може завинув сок рку в простирало або коц. Убийник мабуть сам себе налякав ся по доконаню убийства, бо видко забув, куди виходить ся і пустив ся до комнати замість на ґанок. Дальше слїдство показало, що убита любила ся давнїйше з якимсь Барціховским, каменярем, але покинула его задля его лютої натури. Барціховский зав відгрожувати ся, що смерть її зробить. Отже того Барціховского арештовано, але він виперає ся і хоче доказати, що в ту пору, коли стало ся убийство, був деинде, а то до 10 год забавляв ся в шинку з якоюсь дївчиною, а відтак вернув до дому до своїх родителїв ул. Замарстинівска, і там спав аж до рана. Барціховский сидить в арештї, а слїдство веде ся дальше, і мабуть незадовго викаже, хто допустив ся убийства.

— Посьвяченє церковних предметів для нової львівскої церкви Преображеня Христова відбуло ся в сьвято Благовіщеня Пресьв. Діви, о 9 годині перед полуднем, в львівскій Успеньскій церкві. О. крил. Делькевич в сослуженю обох сотрудників сеї церкви, при участи кумів і кум з львівскої інтелїґенциї, церковного братства, сестрицтва і великого числа парохіян, посьвятив: 8 хоругов, 2 хрести, патерицю, тетраподи її образ, дїточий жезлець, шовковий шаль. Кумами були: п. Юл. Романчук і п. Ґеорґерова, п. Ів. Бічай і п. О. Барвіньска, др. Я. Кулачковский і п. Паньковска, др. Ст. Федак і п. В. Лотиньска, дир. Харкевич і п. Шухевичева, п. Вас. Нагірний і п. Ма кова, др. В Коцовский і п. Грушевска, п. Григ. Врецьона і п. О. Левицка, п. Сивуляк і п. Павенцка, п. М. Голейко і п. Джулиньска, п. Коломиєц і п. Шухевичівна, п. Ясеницка і п. Мончаловска, п. Біляк і п. Киндюкова, ученик Нагірний і учениця Лаголївна, п. Дїдух і п. Ева. При сїй нагоді зложили они і другі добродії в хо-

---

— Я тебе не розумію! Хибаж тобі, найсьміліщому ловцеви, наймудрійшому зі всїх Перзів не достає кріпкої відваги супротив якоїсь женщини?

— Чи можу звірити ся тобі, Бартє, звірити ся більше, як би звірив ся свому батькови?

— Можеш!

— Я люблю доньку Кироса, сестру короля і твою, Атосу!

— Чи я тебе добре зрозумів; ти любиш мою Атосу! Коли так, то дякую вам, чисті Амеша спента [2])! Від нинї не вірю вже в твої зьвізди, бо замість небезпечности, якою менї грозять, надїляють мене несподїваним щастєм. Обіймиж мене, мій брате, і розкажи менї історию твої любови, щоби я поміг тобі до здїйстненя того, що ти називав мрією без надії!

— Перед нашим виїздом до Єгипту, вибрали ся ми, як знаєш, з цїлим двором до Екбатани. Я був тогди проводирем віддїлу „безсмертних“, що мали пильнувати возів королївских жінок. У вивозї, що іде через Оронтес, посовгнули ся конї від воза твої матери і сестри. Ярмо [3]), до котрого були припряжені конї, нараз зломило ся і в моїх очах став тяжкий, чотирокілесний віз котити ся без опору в пропасть. Аж мороз пішов нам по тїлї, коли віз щез нам з очий і ми пігнали, що лиш конї могли вискочити. Коли ми добігли до місця нещастя, гадали ми, що застанемо лиш кусні з воза і трупи; але боги взяли твоїх в свою всемогучу опіку і віз, що злетів в пропасть, спер ся на двох величезних кипарисах, що своїм жиластим корінем держали ся порепаної скали, а вершками сягали аж до краю дороги.

В миг ока зіскочив я з коня і не надумуючись зліз по дереві на долину. Твоя мати і сестра кликали на поміч і благаючи витягнули руки до мене. Їх небезпечність була страшна; бо деревляні стїни воза готові були від тяжкого удару розлетїти ся та пустити сидячих в них женщин в чорну безденну пропасть, місце злих духів, що готові були кождої хвилї вхопити в свою пащу красні жертви.

Я, вхопившись кипариса, стояв перед розбитим возом, що висів майже у воздусї. Тогди то перший раз побачив я благаючі очи твоєї сестри. Від тої хвилї полюбив я Атосу; але тогди я ще не знав, що діє ся в моїм серци, бо я о нїчім не думав лиш о тім, як би твоїх ратувати. З шаленим поспіхом видобув я дрожачі женщини з воза, котрого части опісля за кілька мінут розлетїли ся і з лоскотом попадали у пропасть. Ти знаєш, що я сильний, а все-таки мусїв я ужити всїх сил, щоби і себе і обі женщини держати над пропастию доти, доки аж не спустять ужиска до мене. Атоса держала ся мене за шию, Касандана, котру я придержував лївою рукою, сперла ся менї на груди. Правою рукою обвязав я собі шнур довкола тїла, нас витягнули на гору і за кілька мінут опісля був я вже з виратованими на безпечнім гостинци.

Коли відтак якийсь маґ позавивав менї рани від ужиска, що врізало ся менї було в тїло, закликав мене король до себе, дарував менї отсей ланцух на шиї і доходи з цїлої сатрапії, а мене самого завів до женщин, котрі подякували менї щирими словами. Касандана позволила поцїлувати себе в чоло і казала дати менї для моєї будучої жінки всї тоті прикраси, які мала на собі в хвили тої небезпечности. Атоса здоймила перстїнь з пальця, вложила его на мою руку, і в живім приступі вдячности бо така вже еї вдача, стала еї цїлувати. Та же ти свого часу чув о тім всїм, але того ти не знав, що від того дня, найщасливійшого в моїм житю, я люблю твою сестру, лиш одні боги знають, як горячо і щиро! А все таки я еї аж до вчерашного вечера ще не видїв. Підчас великого пира в день уродин ми сидїли проти себе. Мої очи зійшли ся з еї очима, і я не видїв нїчого лиш Атосу та знаю, що она не позабула того, що еї виратував. Касандана....

— О, моя мати радо би приймила тебе за свого зятя, я тобі за то ручу! До короля нехай піде твій тато; він же нам сгрий і має повне право жадати доньки Кироса для свого сина!

— А чи пригадуєш ти собі той сон твого тата? Ізза него не перестав Камбізес споглядати недовірчиво на мене.

— То вже давно забуло ся! Мому татови снило ся перед єго смертию, що ти маєш крила, а вногади єго затуманили і він длятого бояв ся, що ти, вісїмнайцятьлїтний хлопець, схочеш відобрати єму корону. Камбізес памятав на то сновидїнє, аж коли ти моїх виратував, Крезус вияснив єму, що сон став ся вже дїйстностию; бо лиш крилатий орел або Дарій може так сильно і зручно уносити ся над пропастию.

— Але таке толкованє не конче сподобало ся твому братови. Він хоче сам один бути орлом в Перзиї, а Крезус нїколи не підлизує ся єго гордости.

— Де бо він так забарив ся?

— Він на висячих городах. Мій батько і Ґобрияс мабуть єго задержали.

— Оттож то чемність! — почув ся в сїй хвили голос Зопіроса. — Бартя просить нас на пир, шепче якісь тайни, а нам каже пити без господаря.

— Вже ідемо, вже ідемо! — відозвав ся королївский син. Відтак взяв Дарія за руку, устиснув єго і сказав: Я щасливий з того, що ти полюбив Атосу. Лишу ся тут аж до позавтра, хоч би менї зьвізди грозили всїми небезпечностями сьвіта. Завтра розвідаю серце Атоси, і як коли все піде добре виберу ся в дорогу, а мого крилатого Дарія лишу, нехай сам власними силами стремить до своєї цїли.

---

[2]) „Амеша-спента“ — сьвяті безсмертні — можна порівнати з єврейскими архангелами. Они стоять коло престола Аврамазди і суть символом найвисших чеснот. В пізнїйших часах було їх шість.

[3]) На кінци дишля перского воза було ярмо, що робило таку службу як у нас нашильники або хомути, вдержували віз. В подібний спосіб запрягано конї і у Єгиптиян.

сен церковно-братскої каси 248 корон. За ласкаву прислугу і щедрі датки складають отсим сердечне спаси-Біг підписані члени церковного братства, сестрицтва і читальнї „Просьвіти“: Михаил Шпортун і Анна Косибова, Андрей Ґрень і Каролин Королева, Василь Король і Мария Гуменюкова, Теодор Лозиньский і Анна Урбановичева.

Господарство, промисл і торговля.

— **В Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“** прибуло в місяци марті с. р. 4.822 важних поліс на суму 5,513.502 корон обезпеченої вартости з премією 45.853 корон 20 сот. Разом в I. кварталї с. р. видано 12.031 важних поліс на суму 14,851.543 корон з премією 117.318 корон 19 сот.; попередного року за той сам було 9.975 важних поліс на суму 12,699.526 корон з премією 99.436 корон 64 сот.

Шкід в марті с. р. було 34 случаїв; разом отже від 1 січня до кінця марта с. р. було 74 шкід, з котрих 68 вже виплачено, 2 шкоди находять ся в лїквідациї, а виплату 4 відшкодовань в сумі 1.137 кор. 84 сот. з причин правних здержано.

Сума всїх шкід разом з коштами лїквідациї виносить brutto 30.272 корон 40 сот. а по потрученю части реасекурованої остає на власний рахунок 17.380 кор. 78 сот. Минувшого року по конець марта виносила сума шкід 49.092 кор. 86 сот. а по потрученю части реасекурованої лишило ся на власний рахунок 24.642 кор. 78 сот.

Фонд резервовий з днем 31 марта 1900 р. виносить 252,277 кор. 42 сот.

— **Рахунок Товариства взаїмного кредиту „Дністер“ у Львові**, стоваришеня зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць март 1900.

I. Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Уділи членів		68.648·91
2. Фонд резервовий		5.477 04
3. Специяльна резерва		453·32
4. Вкладки:		
а) Стан на початку марта 1900	689.659·70	
б) вложено в марті	22.576·81	
разом	712.236·51	
в) винято в марті	18.161·53	
позістає з кінцем марта		694.074 98
5. Сальдо прц. (побраних)		18.440 00
6. Зиск з р. 1899		5.988 16
7. Непіднята дивіденда		1.370 63
8. Кошти спору		156 67
9. Рах. Тов. взаїм. обезп. „Дністер“		11.000 00
10. З рахунку ріжних сторін		157 50
Сума		805.767 21

II. Стан чинний:

		Кор. сот
1. Позички уділені:		
а) стан на початку місяця	680.952·51	
б) уділено в марті	34.350·—	
разом	715.302·51	
в) сплачено в марті	21.129·23	
Стан з кінцем марта		694.173 28
2. Готівка в касі з д. 31/3 1900		1.785 —
3. Цінні папери фонду резервового		5.163 68
4. „ „ инші		86.400 —
5. В щадници почтовій (оборот чековий)		1.605 89
6. В инших товариствах і банках		13.556 74
7. Сальдо коштів адмінїстрациї		3.082 62
Сума		805.767 21

Членів прибуло 50, убуло 28, оставало з кінцем марта 1900, 1.801 членів з 1.866 декльярованими уділами в сумі 93.300 кор.

Стопа процентова від вкладок 4 проц. — процент від позичок удїлюваних з провізиєю на кошти адмінїстрациї $6\frac{1}{2}$ проц.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З днем 5 цьвітня с. р. привернено рух поїздів товарових на шляху Ягольниця-Тлусте.

Дотепершна назва стациї Тірніц, лежачої на шлаху Шайбміль-Кернгоф, буде змінена з днем 1 мая 1900 на „Фрайлянд-Тірніц“.

Курс львівский.

Дня 11-ого цьвітня 1900.	платять	жадають
I. Акциї за штуку	К. с.	К. с.
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	171·—	175·—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	137·50	140·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	75·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	95·—	98·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	92·70	93 40
Банку гіпот. 5% преміов	109·30	110·—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$%	98·30	99·—
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	99·60	100·60
4% листи застав. Банку краєв.	94·50	95·20
Листи застав. Тов. кред. 4%	94·—	94·70
„ „ 4% льос. в 41 лїт.	94·30	95.—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·10	93·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·20	96·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	100·60	101·30
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·—	94·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	102·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	64·—	67·—
Міста Станиславова	127·—	—·—
Курс віденьский:		
Австр. червон. хреста	42·50	43·50
Угорскі черв. хреста	21·50	22·70
Італ. черв. хреста	22·—	25·—
Архікн. Рудольфа	—·—	—·—
Базиліка	13·20	14·20
Joszif	7·—	8·40
Сербскі табакові	—·—	—·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·56
Рубель паперовий	2·54	2·57
100 марок нїмецких	118·45	119·10
Доляр америк.	4·80	5·00

Телеґрами.

Відень 12 цьвітня. Приїхав сюди намістник Галичини ґр Пініньский і виїхав зараз до Італії.

Льондон 12 цьвітня. Міністерство війни не одержало ніякого потвердженя наспівшої рано вісти о поражці Анґлійців під Меркатфонтен.

Лєдісміт 12 цьвітня. Оногди рано розпочали Бури канонаду на анґлійскі становища, відкрили всї позициї анґлійских пушок і хотїли Анґлійців обійти. Однако то їм не удало ся, хоч Анґлійці мають великі страти.

Льондон 12 цьвітня. З Блюмфонтен доносять, що на місце ґен. Ґатакра іменований командантом 11-ої дивізиї Полїкарев.

Претория 12 цьвітня. Борби коло Елянґсляґте тревають дальше. Розійшла ся тут поголоска, що помер Боден-Повель, комендант Мафекінґу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Сказавши то пішов Барт'я знов в затінок, підчас коли его приятель споглядав знов на небо. Чим довше дивив ся на зьвізди, тим більше ставало понуре его лице. Коли зьвізда Тістар зійшла, сказав він сам до себе: Бідний Барт'я! — Приятелї стали кликати его і він хотів вже вертати, коли побачив якусь нову зьвізду і став їй уважно приглядати ся. На споважнілім лици проявив ся усьміх тріюмфу, его висока стать ніби ще висше росла, рукою зловив ся за серце і прошептав сам до себе слова: „Крилатий Даріє, ужий своїх крил; твоя зьвізда стоїть тобі до помочи!“ а відтак пішов до чекаючих на него приятелів.

Незадовго по тім зближав ся Крезус до затїнка. Молодці посхоплювали ся з місця, щоби повитати старика, котрий станув як би громом ражений, коли розпізнав осьвітлене ясним сьвітлом місяця лице Барт'ї.

Що тобі, тату? — спитав Ґіґес і дуже занепокоєний взяв батька за руку.

— Нїчо, нїчо — сказав той на силу так тихо, що ледви его було чути, відсунув сина на бік, підійшов до Барт'ї і шепнув єму до уха: Нещастний чоловіче, ти ще тут? Спіши ся і втїкай! Нагайники, що мають тебе арештувати, ось вже за мною! Вір менї, що скоро не поспішиш ся, то наложиш головою за твою подвійну неосторожність.

— Алеж Крезусе, я —

— Ти зневажив закони сего краю, сего двора і бодай на око оскорбив честь твого брата....

— Ти говориш —

— Втїкай, втїкай, кажу тобі; бо хоч ти й в невиннім намірі був на висячих городах і у Єгиптиянки, то таки тобі побоювати ся всего! Як ти міг, коли преці знаєш ярість свого брата, нарушити так злочинно его виразний приказ!

— Я тебе не розумію....

— Не оправдуй ся! Втїкай! Ти знаєш, що Камбізес вже від давна споглядає з заздростию на тебе, що твоя нічна гостина у Єгиптиянки....

— Я, від коли Нїтетіс тут, і ногою не поступив на висячі городи!

— Та не додавай до злого дїла ще й брехнї, я...

— Присягаю ся тобі....

— Чи хочеш ще з дїла легкодушности зробити злочин через кривоприсягу? Нагайники вже надходять, втїкай, втїкай!

— Не буду втїкати, бо стою при моїй присязї.

— Тумане! Таже знай, що я сам, Гістаспес і другі Ахеменїди виділи тебе, нема ще й години на висячих городах....

Барт'я, котрий аж здурів з дива, дав ся майже несьвідомо повести; але коли учув сї послїдні слова, станув, закликав своїх приятелїв і сказав: Крезус каже, що нема тому ще й години, як стрітив мене на висячих городах, а я, як знаєте, від коли сонце зайшло, не відступав ся від вас. Станьте перед ним за сьвідків, що то якийсь злий дїв наслав щось на него і его товаришів.

— Присягаю ся тобі, тату — відозвав ся Ґіґес, — що Барт'я від многих годин не виходив із сего города.

— Ми на то само присягаємо — відозвали ся живо Араспес, Зопірос і Дарій.

— Хочете мене затуманити? — сказав на то Крезус з гнївом та глянув з докором по черзї на всїх. — Чи гадаєте, що я слїпий, або що я з розуму зійшов? А може вам здає ся, що ваше сьвідчене ослабить зізнаня найблагороднїйших стариків Гістаспеса, Ґобрияса, Інтафернеса і старшого єрея Оропастеса? Барт'ю мимо вашого фальшивого сьвідоцтва, котре не оправдає нїяка дружба, постигне смерть скоро не втече!

— Аби мене так Аґрамаінюс побив, як син Кироса був перед двома годинами на висячих городах — перебив старий Араспес перепудженому старикови.

— Абись мене не називав своїм сином — докинув Ґіґес — скоро наше сьвідчене фальшиве.

(Дальше буде).

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского— під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).